

UNA EXCURSIÓ ACCIDENTADA

L'autobús escolar es detingué a la porta del Jardí Botànic. La classe de cinqué, sorollosa i riallera, baixà en tromba i a Empar, la mestra, li costà Déu i ajuda aconseguir que es calmaren una mica. Quan finalment hi entraren, xiquetes i xiquets s'escamparen pel jardí com formigues inquietes i començaren a menjar-se l'entrepà a mos redó. Tots, llevat de Guillem, que s'havia marejat una mica en l'autobús i encara no tenia fam.

Mentre els altres esmorzaven, es deixà caure en un banc i mirà al seu voltant. El verd dels arbres, trencat només pels esclats de colors de les flors, es retallava contra el blau d'un cel sense núvols. Que bonic que era tot! Descansaria una estoneta i de seguida es trobaria millor...

De sobte, el vent canvià de direcció i començà a bufar amb força. Uns núvols negríssims cobriren el cel i Guillem s'estremí de fred. Les fulles seques, arrossegades pel vent, començaren a pujar en remolins cada vegada més alts, tan alts que li impedien vore els seus companys. Guillem cridà i, en resposta, va sentir altres crits espantats. Atemorit, d'estar soles enmig d'aquell sobtat huracà, s'alçà del banc i va córrer a cegues en direcció a aquelles veus.

Però no aconseguí fer ni un pas perquè les branques d'una figuera se li enredaren en les cames i el feren caure estrepitosament. Les branques d'una figuera? Què feien arran de terra? Guillem no tingué temps de trobar una resposta perquè unes altres branques, aquesta vegada de pi, l'agafaren per la cintura i l'enlairaren com si estiguera en una atracció de fira.

- Auxili! Auxili! -cridà Guillem com un esperitat.

Però ben prompte va perdre l'esperança que algú l'ajudara. Des d'allà dalt, mentre les branques del pi el sacsejaven violentament, Guillem va vore que els seus companys no corrien millor sort. Marta, Yaiza i Arnau penjaven de les branques poderoses d'una sequoia gegant, com si foren fruites madures a punt de caure. A prop d'ells, Sergi i Hassan es defensaven com podien de l'atac dels altíssims bambús i Kira plorava enmig d'un cercle de cactus amenaçadors. Més lluny, Olga i Maria lluitaven contra un exèrcit de margallons agressius, mentre que Enric i Tamara, cridant com si s'acabara el món, tractaven de fugir d'un terrible gesmiler que els tenia agafats pels cabells.

I Empar? Guillem va mirar en totes direccions intentant localitzar la mestra. On era? On era? No la trobava! Al final, en una de les nombroses sacsejades a què el sometia el pi, acabà per albirar-la en un racó prop de l'hivernacle de les carnívores. La mestra, armada amb un ventall i una botella d'aigua, es defensava valerosament de les mossegades d'aquelles terribles plantes que semblaven animals famolencs. De sobte, una planta més espavilada que les altres aconseguí enganxar-la d'un braç i començà a arrossegar-la cap a dins de l'hivernacle. Empar estava a punt de ser devorada!

Guillem cridà amb tota l'ànima..., però no arribà a sentir els seus crits perquè els d'Empar eren encara més forts.

- Guillem! Guillem! Guillem! -cridava la mestra.

Guillem, sobresaltat, va obrir els ulls. Al costat del banc, davall d'un sol radiant i un cel blavíssim. Empar i la resta de la classe el miraven de fit a fit.

- Sembla que has tingut un malson -somrigué Empar.

- Cridaves com un boig! -va afegir un dels companys que hi havia darrere del tot.

I tota la classe esclatà en rialles.

Aleshores Guillem, sacsejant el cap mentre s'alçava del banc, murmurà misteriosament:

- Si vosaltres haguéreu vist el que jo he vist, també cridaríeu... Podeu creure'm!

VOCABULARI

esclats: explosions	s'estremí: tremolà	arran: molt prop
esperitat: posseït per un esperit maligne	albirar: veure de lluny una cosa sense distingir-la bé	

1. (A1) Qui és el personatge o personatges principal/s en esta història?
(A1) Apareix en el relat algun/a mestre/a de la classe? Com li diuen?
(A1) Qui tractava de fugir del gesmiler?
(A1) On ocorren els fets que es narren en la història?
 2. (A2) Creus que Guillem realment va veure els arbres i plantes monstruosos que apareixen en el conte?
¿Per què?
 3. (A3) Ordena les següents oracions que resumeixen la història.
 - Guillem es va gitar a descansar en un banc mentre la resta de companys i companyes esmorzaven.
 - La classe de 5é va arribar en autobús al Jardí Botànic per passar el dia allà.
 - Empar, la mestra, també lluitava contra unes plantes carnívores que intentaven menjar-se-la.
 - De sobte, va canviar l'oratge i Guillem es va veure atrapat per les branques d'unes figueres i d'uns pins. Va començar a cridar demanant ajuda, però ningú li va fer cas.
 - De cop i volta, Guillem es va despertar envoltat pels seus companys i la seua mestra i va comprovar que tot el que havia viscut i que semblava tan real, havia sigut tan sols un malson.
 - 1º
 - 2º
 - 3º
 - 4º
 - 5º
 4. (A4) Penses que unes plantes carnívores podrien atacar una persona?
¿Per què?
-

- 5.** (A5) T'agrada la manera en com acaba la història? Explica les raons per les quals penses el que acabes de contestar.

(A5) Inventa un final distint per a la història que acabes de llegir.
